

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 4Csp/162/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5118215601
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sýkorová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2020:5118215601.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina, v konaní pred sudkyňou JUDr. Ivetou Sýkorovou, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., IČO: 35717769, Staré Grunty 7, Bratislava, zastúpeného splnomocneným zástupcom: STRELÁK & PARTNERS s. r.o. so sídlom Záhradnícka 46, 821 08 Bratislava, proti žalovanej: P. G., D.. X.XX.XXXX, Z. X, XXX XX Ž., zastúpenej splnomocneným zástupcom: ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA JUDr. Ján Segeč s.r.o., so sídlom Skuteckého 26, 974 01 Banská Bystrica, o zaplatenie 1.531,08 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Konanie sa, v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 304,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 304,- € od 23.12.2016 až do zaplatenia, zastavuje.

II. Vo zvyšnej časti sa žaloba zamietá.

III. Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 28.9.2018 doručenou tunajšiemu súdu dňa 15.11.2018 domáhal, aby súd zaviazal žalovanú na zaplatenie žalobcovi istiny vo výške 1.311,85 eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.311,85 eur od 23.12.2016 do zaplatenia, a to titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 a na zaplatenia istiny vo výške 219,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 219,23 eur od 23.01.2017 až do zaplatenia, a to titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V3201630480, nazvanej ako „KEŠOVKA“.

2. Na odôvodnenie žaloby uviedol, že dňa 16.8.2016 bola medzi žalobcom a žalovanou ako dlžníkom uzatvorená Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 (ďalej len „zmluva č. 320162106“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej bezhotovostný úver vo výške 1.000 € za celkový úrok vo výške 36,80 % z istiny, t.j. 368,00 €. Zmluvou sa dlžník zaviazal celkovú čiastku vo výške 1.368 € uhradiť v 12 mesačných splátkach vo výške 114 €. Prvá splátka bola splatná v 30. deň po poskytnutí úveru a každá ďalšia až do úplného zaplatenia bola splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky, pričom po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky bol veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy. Úver bol poskytnutý bezhotovostne prevodom na číslo účtu uvedené žalovanou v Žiadosti o prevod finančných prostriedkov, ktorá tvorí súčasť zmluvy č. 320162106.

3. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 29.12.2016 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 23.1.2017 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatnou ku dňu 22.12.2016. Žalovaná uhradila titulom zmluvy č.

320162106 celkovo sumu 56,15 €. Dlh žalovanej vo výške 1.311,85 € predstavuje rozdiel medzi čiastkou, ktorú sa žalovaná zmluvou zaviazala žalobcovi zaplatiť v celkovej sume 1.368,00 € a čiastkou vo výške 56,15 €, ktorá bola žalovanou uhradená ($1\ 368,00\ € - 56,15\ € = 1\ 311,85\ €$).

4. Dňa 16.8.2016 bola medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom uzatvorená aj Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. V3201630480 (ďalej len „zmluva č. V3201630480“), na základe ktorej žalobca poskytol žalovanej viazaný spotrebiteľský úver v sume 263,08 €. Predmetom financovania úveru bola úhrada kúpnej ceny z kúpnej zmluvy č. 004101 uzatvorenej medzi žalovanou a predávajúcim. Čerpanie úveru bolo uskutočnené prevodom na účet predávajúceho. Vzhľadom na to, že žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne a včas v zmysle dohodnutého splátkového kalendára, žalobca v Predžalobnej upomienke zo dňa 29.12.2016 upozornil žalovanú na možnosť uplatnenia práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, t. j. práva žiadať o zaplatenie celej pohľadávky. Následne žalobca v Oznámení o zosplatnení záväzku zo dňa 23.1.2017 písomne oznámil žalovanej, že celá pohľadávka sa stala splatnou ku dňu 22.1.2017.

5. Žalovaná uhradila na zmluvu č. V3201630480 celkom 43,85 €. Žalobca si v tejto časti žaloby uplatňuje nárok na priznanie sumy 219,23 €, ktorá predstavuje rozdiel medzi poskytnutou sumou úveru spolu s úrokmi, t.j. sumou 263,08 € a čiastkou vo výške 43,85 €, ktorá bola uhradená žalovanou ($263,08\ € - 43,85\ € = 219,23\ €$).

6. Žalobca pripojil k žalobe a v priebehu konania predložil nasledovné listinné dôkazy, z ktorých súd zistil:

7. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 uzatvorenej dňa 16.8.2016 (č.l. 177) medzi žalobcom ako veriteľom, zastúpeným viazaným finančným agentom, na jednej strane a žalovanou ako dlžníkom na strane druhej súd zistil, že podľa článku I. zmluvy bolo predmetom zmluvy poskytnutie dlžníkovi bezúčelového, bezhotovostného spotrebiteľského úveru vo výške 1.000 eur v lehote 5 dní od uzavretia zmluvy, za celkový úrok vo výške 36,80 % z istiny, pričom odplata v zmysle Nariadenia vlády č. 141/2014 Z.z. je 36,80 % z istiny za rok. RPMN činí 84,95 %, termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je 16.8.2017.

8. V zmysle čl. II. zmluvy dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi istinu 1.000 eur, úrok vo výške 368 eur, celková dlžná čiastka na úhradu tak predstavuje 1.368 eur. Dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi úver vrátane úroku v 12-tich pravidelných rovnomerných mesačných splátkach vo výške 114 eur (istina vo výške 73,10 %, úrok vo výške 26,90 % z každej jednotlivéj splátky), pričom prvá splátka je splatná v 30. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

9. Priemerná RPMN je ku dňu podpisu zmluvy 31,71 %.

10. Zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 uzatvorenej dňa 16.8.2016, označenej tiež ako „KEŠOVKA“ (č.l. 4), medzi žalobcom ako veriteľom zastúpeným viazaným finančným agentom na jednej strane a žalovanou ako dlžníkom na strane druhej, súd zistil, že predmetom zmluvy je poskytnutie dlžníkovi viazaného spotrebiteľského úveru vo výške 235 eur. Dlžník sa zaviazal poskytnuté finančné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

11. Predmetom financovania úveru bolo „ČLENSTVO PLUS“ na základe kúpnej zmluvy č. 004101 uzatvorenej s predávajúcim - spoločnosťou EduHouse a.s., (ďalej len „predávajúci“), ktorého kúpna cena je 235 eur.

12. Úver bol v zmysle čl. II. zmluvy poskytnutý za nasledovných podmienok:

- celkový úrok 11,95 % z istiny, pričom odplata v zmysle Nariadenia vlády č. 141/2014 Z.z. je 23,90 % z istiny za rok.

- RPMN predstavuje 48,89 %.

- Priemerná RPMN je ku dňu podpisu zmluvu 31,71 %.

- Čerpanie úveru je uskutočnené prevodom na účet predávajúceho (č. účtu bolo v zmluve špecifikované), a to v lehote 5 dní od uzavretia tejto zmluvy, po splnení podmienok dohodnutých v kúpnej zmluve.

13. V zmysle čl. III. zmluvy dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi istinu 235 eur, úrok vo výške 28,08 eur, celková dlžná čiastka na úhradu tak predstavuje 263,08 eur. Dlžník sa zaviazal uhradiť veriteľovi úver riadne a včas, vrátane odplaty, v 6-tich pravidelných rovnomerných mesačných splátkach vo výške 43,85 eur (istina vo výške 89,33 %, úrok vo výške 10,67 % z každej jednotlivéj splátky), pričom prvá splátka je splatná v 30. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

14. Predžalobnou upomienkou - výzvou k úhrade dlžnej sumy zo dňa 29.12.2016 (č.l. 5 rub) vyzval žalobca žalovanú na zaplatenie dlžnej sumy 399,85 eur, ktorá predstavuje neuhradenú čiastku po splatnosti titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106. Zároveň žalobca žalovanú upozornil, že pokiaľ nevykoná bezodkladnú úhradu svojho dlhu, po uplynutí 15-dňovej lehoty si žalobca uplatní voči žalovanej svoje právo podľa § 53 ods. 9 OZ a bude žiadať o zaplatenie celej pohľadávky.

15. Doručovanie predmetnej výzvy žalovanej mal súd preukázané z podacieho hárka zo dňa 30.12.2016 (č.l. 181).

16. Listom označeným ako Oznámenie o zosplatnení záväzku zo dňa 23.1.2017 oznámil žalobca žalovanej, že záväzok zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106, uzatvorenej dňa 16.08.2016 bol v súlade so zmluvnými podmienkami ku dňu 22.12.2016 zosplatnený, čím sa stal celý dlh, t.j. istina vrátane úroku, celkom v sume 1.311,85 eur, splatným.

17. Doručovanie predmetného oznámenia mal súd preukázané z podacieho hárka zo dňa 24.1.2017 (č.l. 183 spisu).

18. Z výpisu z podnikateľského účtu žalobcu (č.l. 184) mal súd preukázané, že dňa 16.8.2016 došlo na základe príkazu na úhradu k bezhotovostnému prevodu sumy 235 eur na príjemcu platby: EduHouse a.s., pričom v správe pre príjemcu je uvedený: G..

19. Žalobca súdu predložil nasledovné listinné dôkazy preukazujúceho jeho posudzovanie schopnosti žalovanej splácať úver veriteľovi:

- výplatné pásky (č.l. 185-187, 195-197),
- čestné vyhlásenia žalovanej zo dňa 16.8.2016, že výplatnú pásku za mesiac jún 2016 nemá, nakoľko si čerpala neplatené voľno a že vlastní kartičku od účtu špecifikovaného v čestnom vyhlásení (č.l. 188, 189),
- rozpis preddavku za užívanie bytu,
- poštové poukazy o platbách UPC Broadband Slovakia, s.r.o.,
- platobný doklad SIPO II. za obdobie 08/2016,
- poštový poukaz o úhrade sumy 12,49 eur spoločnosti Slovak Telekom, a.s. (č.l. 190, 191),
- dodatky k pracovnej zmluve zo dňa 5.12.2011 a zo dňa 30.12.2015 (č.l. 192, 193),
- oznámenie o výplate dôchodku na účet (č.l. 194).

20. Žalobca k žalobe pripojil aj amortizačnú tabuľku pre zmluvu č. 320162106 (č.l. 9), z ktorej vyplýva, že žalovaná uhradila dňa 3.10.2016 sumu 56,15 eur.

21. Žalovaná sa k žalobe vyjadrila podaním zo dňa 18.03.2019, doručeným súdu dňa 20.3.2019 (č.l. 30), v ktorom uviedla, že so žalobou nesúhlasí, obidve úverové zmluvy uzatvorené dňa 16.08.2016 spadajú jednoznačne pod reguláciu zákona č. 129/2010 Z.z., pričom tieto zmluvy neobsahujú náležitosť v zmysle § 9 ods. 2, písm. l/ - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, ako ani náležitosť v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, z ktorého dôvodu sa považujú za bezúročné a bez poplatkov. Ďalej zmluvy obsahujú neprijateľné zmluvné podmienky spôsobilé založiť hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, a to dohodu o zrážkach zo mzdy. Zároveň žalovaná poukázala i na výšku ročnej percentuálnej miery nákladov (v texte ako „RPMN“) a ročnej úrokovej sadzby, ktorá sa javí vysoká v porovnaní so štatistikami NBS vyplývajúcimi za obdobie augusta 2016.

22. Ďalej žalovaná poukázala, že spoločnosť použila klamlivú obchodnú praktiku tým, že spolu so zmluvou o úvere bola uzatvorená aj zmluva, ktorej predmetnom financovania malo byť „ČLENSTVO PLUS“, pričom v minulosti takto uzatvárala Zmluvy o poskytovaní domáceho servisu. Zo zmluvy nie je zrejmé, čo má „ČLENSTVO PLUS“ zahŕňať.

23. Žalovaná súdu predložila aj Dohodu o zrážkach zo mzdy/iných príjmov (č.l. 47), uzatvorenú medzi žalobcom a žalovanou dňa 16.08.2016, ktorá mala zabezpečovať pohľadávku žalobcu voči žalovanej vzniknutú žalobcovi titulom zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 uzatvorenej dňa 16.8.2016 - pohľadávku v celkovej výške 1.368 eur, v ktorej dohode dlžník súhlasil s vykonávaním zrážok zamestnávateľom žalovanej, a to pravidelnej mesačnej čiastky v najvyššej možnej zákonnej výške, t.j.

v rozsahu stanovenom v ust. § 276 a nasl. O.s.p., najmenej ale vo výške 114 eur, na úhradu záväzku plynúceho zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, až do úplného vyrovnania pohľadávky veriteľa. Podľa čl. II. zmluvy táto dohoda platí aj pre prípad ukončenia pracovného pomeru u zamestnávateľa žalovanej konkretizovaného v dohode o zrážkach zo mzdy a dlžník súhlasil s tým, aby aj ďalší zamestnávateľa, u ktorých bude v pracovnom pomere, pokračovali v zrážkach z jeho mzdy v zmysle tejto dohody.

24. Žalobca v replike zo dňa 9.4.2019 (č.l. 55) k vyjadreniu žalovanej k žalobe poukázal, že požiadavka zakotvená v Smernici 2008/48 na náležitosti zmluvy o úvere nestanovila povinnosť uvádzania údajov „konečná splatnosť úveru“, ako ani povinnosť uvádzať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny, preto vnútroštátna právna úprava nemala stanoviť, či vyžadovať údaj o konečnej splatnosti, ako ani výšku, počet a termíny splátok, istiny, úrokov alebo iných poplatkov, čo sa premietlo do novely zákona č. 129/2010 Z.z. vykonanej zákonom č. 279/2017 Z.z.. Čo sa týka uvedenia povinných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikovaných v ust. § 9 ods. 2 cit. zákona, podľa názoru žalobcu obsahujú zmluvy všetky zákonom požadované náležitosti.

25. Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy, táto zmluva nie je predmetom tohto konania.

26. Žalobca uviedol, že žiadnu zmluvu, ktorej predmetom malo byť financovanie „ČLENSTVA PLUS“, so žalovanou neuzavrel, ako to napokon vyplýva z predložených dôkazov, túto zmluvu uzatvorila žalovaná so spoločnosťou EduHouse a.s., pričom financovanie tohto predmetu kúpy bolo uskutočnené prostredníctvom viazaného spotrebiteľského úveru v zmysle § 15 zák. č. 129/2010 Z.z..

27. Žalovaná v duplike zo dňa 12.6.2019, doručenej súdu dňa 14.6.2019 (č.l. 64) zotrvala na dovtedy produkovanej obrane, okrem toho poukázala na problémy so splátkovým kalendárom, resp. v zapisovaní splátok, keď pracovníčka žalobcu chodila osobne ku žalovanej - k dverám bytu, kde od nej vyžadovala zaplatenie splátok na mieste. Potvrdenia o zaplatení neobsahovali žiadne dôležité údaje, ako napríklad číslo zmluvy. Žalovaná tiež poukázala, že nie vždy jej bola vystavená potvrdenka. Navrhla žalobu zamietnuť ako nedôvodnú.

28. Žalovaná sa následne v konaní vyjadrila prostredníctvom svojho právneho zástupcu ďalším podaním doručeným súdu dňa 21.02.2020 (č.l. 105), v ktorom právny zástupca tvrdil, že Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 zo dňa 16.8.2016 (ďalej len „Zmluva č. 1“), je neplatná pre rozpor s dobrými mravmi. Zo Zmluvy č. 1 vyplýva, že ročná úroková sadzba „pôžičky“ mala byť 36,80 %. Podľa údajov Národnej Banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci august 2016 na úrovni 5,72 %. Z toho vyplýva, že úroková sadzba, ktorú žalobca v Zmluve č. 1 uviedol, niekoľkonásobne (takmer 6 a pol násobne) prevyšuje výšku úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase.

29. Pokiaľ je právny úkon postihnutý vadou, t.j. je vykonaný v rozpore s dobrými mravmi, jedná sa o absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Takáto absolútna neplatnosť pôsobí priamo zo zákona - ex lege, a to od počiatku a bez ohľadu na to, či sa strana sporu takejto neplatnosti dovoľá. Platnosť, či neplatnosť právneho úkonu možno posudzovať len so zreteľom na okolnosti, ktoré existovali v čase jeho urobenia. Súd prihliada na absolútnu neplatnosť z úradnej povinnosti v prípade, ak skutočnosti, ktoré sú spojené s absolútnou neplatnosťou právneho úkonu, vyjdú v konaní najavo (viď napr. S., W., N., T., Z., H. a kol.: Občiansky zákonník I., Komentáre, s.h.deck, 2015, str. 238).

30. Žalovaná poukázala, prostredníctvom právneho zástupcu, na nasledovné rozhodnutia súdov s tým, že z dostupnej judikatúry a rozhodovacej činnosti odvolacích súdov je možné zistiť ich závery o limitoch dojednanej výšky úrokov za poskytnutie úveru, ktoré už nemožno považovať za dojednania v súlade s dobrými mravmi:

- Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. PL. ÚS 10/95, z 28.2.1995, uverejnený v Zbierke zákonov Slovenskej republiky, čiastka 20, pod číslom 51/1995;
- Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 1 Cdo/57/2005, zverejnený v časopise Zo súdnej praxe č. 4/2010, pod č. 35;
- Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 5 Cdo/26/2011, zo dňa 26.4.2012;
- Rozsudok Krajského súdu v Žiline, sp. zn. 14Cob/147/2019, zo dňa 12.12.2019;
- Rozsudok Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 26Cob/125/2018, zo dňa 20.8.2019;
- Rozsudok Okresného súdu Svidník, sp. zn. 7Csp/86/2018 zo dňa 23.9.2019.

31. Žalovaná poukázala aj na rozsudok Okresného súdu Veľký Krtíš, sp. zn. 12Csp/43/2019 zo dňa 15.10.2019, v ktorom súd uviedol, že sa „stotožnil s názorom právneho zástupcu žalovanej, že žalobca sa voči žalovanej dopustil úžery v zmysle § 39a Občianskeho zákonníka. Objektívnou stránkou tejto skutkovej podstaty je plnenie, ktorého majetková hodnota je vzhľadom na vzájomné plnenie v hrubom nepomere. Pojem „hrubý nepomer“ pri porovnaní plnení nie je vymedzený žiadnym právnym predpisom, ale je formovaný výlučne judikatúrou.“

32. Žalovaná tiež poukázala na rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 25. septembra 2013 č.k. 3Co 151/2013, v ktorom sa uvádza: „Odvolací súd považuje za rozporné s dobrými mravmi, ak sa poskytne spotrebiteľovi úver za cenu prevyšujúcu o 100% priemernú cenu porovnateľných úverov poskytovaných bankami a ak veriteľ využije tieseň spotrebiteľa, jeho neskúsenosť, ľahkomyseľnosť, rozrušenie, prípadne slabomyseľnosť. Aj pri nedbanlivosti veriteľa ide o vykorisťovanie spotrebiteľa a v takomto prípade je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu. Poskytovanie úverov je citlivá agenda a pre odbornú starostlivosť veriteľa sa musí vyžadovať proaktívny prístup k zisteniu vhodnosti úverových podmienok (starostlivosť o hospodárske záujmy spotrebiteľov; čl. 169 Zmluvy o fungovaní Európskej únie).“

33. V danom prípade RPMN 70,62 % viac ako dvojnásobne prekročovala najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Takúto odplatu súd považoval za neprimeranú, ktorá je v hrubom nepomere s poskytnutým plnením žalobcu. Tieseň predstavuje mimoriadne ťaživú situáciu poškodeného, ktorá je vyvolaná určitou, hoci aj prechodnou naliehavou potrebou, ktorej uspokojenie nie je v možnostiach poškodeného (napr. splatnosť dlhu, záujem na získaní bytu na vyriešenie ťaživej rodinnej situácie a pod.).

34. Žalovaná mala za to, že ročnú úrokovú sadzbu v hodnote 36,80 % je potrebné považovať za úžernický úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi,

35. Zároveň sa dôvody absolútnej neplatnosti Zmluvy č. 1 vzťahujú aj na Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. V3201630480 zo dňa 16.8.2016 (ďalej len „Zmluva č. 2“), ktorá je rovnako absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi, nakoľko dojednaná úroková miera vo výške 23,90 % niekoľkonásobne (viac ako 4 násobne) prevyšuje výšku úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase.

36. Žalobca ako nebankový subjekt, ktorý mal v čase uzavretia Zmluvy č. 1 a č. 2 v predmete svojej činnosti aj poskytovanie úverov, podnikateľskú činnosť vykonával na základe povolenia Národnej banky Slovenska, teda bolo jeho povinnosťou poznať a dodržiavať právne predpisy vzťahujúce sa na poskytovanie spotrebiteľských úverov, vyplývajúce jednak z ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ako aj zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Žalobca, ako subjekt pôsobiaci na finančnom trhu, ktorého predmetom činnosti bolo poskytovanie spotrebiteľských úverov, musel poznať aj situáciu na trhu poskytovania spotrebiteľských úverov, vrátane priemerných ročných úrokových sadzieb spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami alebo pobočkami zahraničných bánk.

37. Pokiaľ žalobca uzatvoril so žalovanou spotrebiteľské zmluvy, v ktorých dojednal ročnú úrokovú mieru prevyšujúcu 4 - násobne, resp. 6 a pol násobne úrokové miery, za ktoré poskytovali v tom istom čase obdobné úvery banky a pobočky zahraničných bánk, je skutočne veľmi ťažko uveriť, aby ako dodávateľ nemal vedomosť o tom, čo môže spôsobiť dojednaním takejto úrokovvej miery v zmluve o spotrebiteľskom úvere a pre prípad, že sa tak stane, že s tým nebol uzrozumený.

38. Ak ide o bezdôvodné obohatenie získané plnením z neplatného právneho úkonu, treba rozlišovať prípady relatívnej a absolútnej neplatnosti právneho úkonu, z ktorého sa plnilo.

39. V prípade relatívne neplatného právneho úkonu o bezdôvodnom obohatení možno hovoriť len od okamihu úspešného dovolania sa relatívnej neplatnosti a tento deň treba zásadne považovať za rozhodujúci okamih na určenie začiatku plynutia subjektívnej premlčacej doby. Úspešným dovolaním sa relatívnej neplatnosti právneho úkonu začína súčasne plynúť aj objektívna premlčacia doba. Do času dovolania sa neplatnosti takéhoto právneho úkonu treba právny úkon považovať za platný.

40. Bezdôvodné obohatenie získané z absolútne neplatného právneho úkonu vzniká od samého počiatku - vzniku právneho úkonu, a preto len samotné deklarovanie absolútnej neplatnosti právneho úkonu nemá žiadny vplyv na existenciu neplatnosti, nakoľko sa ho jedna alebo druhá strana nemusí úspešne najskôr dovolať; preto aj počiatok plynutia objektívnej premlčacej doby sa posudzuje od samotného počiatku takéhoto právneho úkonu.

41. Subjektívna premlčacia doba začne plynúť odvtedy, keď sa oprávnený dozvie, že bolo získané bezdôvodné obohatenie a kto ho získal. Tieto okolnosti sa oprávnený obvykle dozvie už v čase vzniku absolútne neplatného právneho úkonu.

42. O prípadných dôvodoch neplatnosti zmluvy o úvere, vzhľadom na vedomosť žalobcu o priemerných ročných úrokových sadzbách spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami alebo pobočkami zahraničných bánk, a vzhľadom na nevyvrátiteľnú právnu domnienku znalosti právnych predpisov, tak mal mať/mohol mať žalobca vedomosť už pri uzatváraní Zmluvy č. 1 a č. 2, že k platnému uzavretiu zmluvy pre rozpor s dobrými mravmi platne nedošlo. Skutočná vedomosť žalobcu ako povinného na vydanie bezdôvodného obohatenia a o tom, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil, teda získal majetkový prospech, v akej výške a na základe akej právnej skutočnosti, predstavuje tak vedomosť o rozhodujúcich skutkových okolnostiach.

43. Podľa názoru žalovanej žalobca teda mal/ mohol mať skutočnú vedomosť o tom, že plní z absolútne neplatného právneho úkonu, a to zaplatením istiny dňom 16.08.2016, kedy reálne a skutočne poskytol plnenie z absolútne neplatného právneho úkonu. Už v tento deň mal tak žalobca skutočnú vedomosť o subjekte, ktorý sa prijatím plnenia 1000 eur a 235 eur na jeho úkor obohacuje, ako aj o výške bezdôvodného obohatenia žalovanou, tiež o právnom základe, na základe ktorého žalovaná prijala bezdôvodné obohatenie na úkor žalobcu. Vzhľadom k tomu, že žalobca podal žalobu až dňa 28.09.2018 (správnym údajom je dátum 15.11.2018, nie 28.09.2018, ako uviedla žalovaná - poznámka súdu), t.j. po uplynutí dvojročnej subjektívnej lehoty, vznáša žalovaná námietku premlčania uplatneného nároku.

44. Na podporu uvedených tvrdení poukázala žalovaná i na to, že žalobca v spore doposiaľ nepreukázal ani to, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní schopnosti splácať spotrebiteľský úver na základe Zmluvy v zmysle § 7 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy. S porušením povinnosti veriteľa konať s odbornou starostlivosťou Zákona o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy, v ustanovení § 11 odsek 2 spája významný právny následok, a síce, veriteľ nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru a v prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver požaduje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez nahliadnutia do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov.

45. Z obsahu Zmluvy č. 1 a č. 2 žiadnym spôsobom nevyplýva, že by si žalobca vyššie uvedené povinnosti splnil. Žalobca nepostupoval v súlade s ustanovením § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch (nezisťoval údaje o príjmoch a celkových mesačných výdavkoch, nezisťoval osobný stav žalovanej, jej bytové pomery, a pod.).

46. Žalobca nepostupoval s odbornou starostlivosťou aj z dôvodu, že nenahliadol do príslušnej databázy údajov o spotrebiteľoch na účely posudzovania ich schopnosti splácania úverov. Žalobca v konaní o tom doposiaľ žiaden dôkaz nepredložil, preto žalovaná tvrdí, že do tejto databázy nenahliadol.

47. Osobitne v súvislosti s postupom žalobcu pri uzatváraní Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480, označenej tiež ako „KEŠOVKA“, žalovaná poukázala na rozsudky Okresného súdu Veľký Krtíš sp. zn. 12Csp/43/2019 zo dňa 15.10.2019 a sp. zn. 12Csp/44/2019 zo dňa 1.10.2019, z ktorých vyplývajú obchodné praktiky žalobcu.

48. Konkrétne, v odôvodnení rozsudku sp. zn. 12Csp/43/2019 zo dňa 15.10.2019 súd uviedol: „Žalovaná pri svojom výsluchu uviedla, že má toho času 70 rokov. U žalobcu pracovala ako obchodná zástupkyňa asi 5 rokov. Obchodní zástupcovia mali vždy nejaký obchodný plán, koľko zmlúv musia uzatvoriť. Keď sa tento plán nedodržiaval, neuzatvoril sa požadovaný počet zmlúv, tak im hlavná manažérka povedala, aby sme si zobrali úver, keďže nespĺnili požadovaný plán a že tým, že budú splácať tento úver, pomôžu aj sebe, svojim domácnostiam a naplnia týmto aj obchodný plán spoločnosti. Bolo im povedané, že pokiaľ si úvery nezoberú, tak ich budú musieť prepustiť, pretože neplnia plány. Ona si takto zobrala tri úvery. Dva úvery už predtým vysplácala. Dve zmluvy nechala uzatvoriť aj manželovi. Spoločnosť ich tlačila, že majú uzatvárať tieto zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere na financovanie predmetu kúpy od spoločnosti EduHouse, a. s. aj na rodinných príslušníkov, pretože oni sú stratoví, pokiaľ sa uzatvorí len tá jedna zmluva o úvere. Pokiaľ ide o zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere na kúpu služieb od spoločnosti EduHouse, tak im to bolo vysvetlené tak, že klientom budú dávané spoločnosťou EduHouse len také vernostné kartičky, prostredníctvom ktorých si budú môcť klienti uplatniť v obchodoch nejaké zľavy. Obchodným zástupcom bolo vyslovene zakázané, aby si pre seba takéto zmluvy uzatvárali. Ona ani manžel žiadnu kartičku nedostali ako protiplnenie od spoločnosti EduHouse. Zmluvy sa uzatvárali takým spôsobom, že bol poskytnutý riadny úver zo spoločnosti Telervis a podmienkou poskytnutia tohto úveru bolo aj uzatvorenie zmluvy o viazanom spotrebiteľskom úvere titulom kúpnej zmluvy so spoločnosťou

EduHouse. V čase, keď pracovala u žalobcu, poberala aj invalidný dôchodok vo výške 390 eur. Zo sprostredkovateľskej činnosti pre žalobcu dosahovala celoročný príjem okolo tých 1.400 - 1.600 eur.“

49. V rozsudku sp. zn. 12Csp/44/2019 zo dňa 1.10.2019 Okresný súd Veľký Krtíš uviedol: „Žalovaný pri svojom výsluchu uviedol, že má toho času 73 rokov. Vôbec si nepamätá na okolnosti uzavretia týchto dvoch spotrebiteľských zmlúv, pretože je po troch mozgových príhodách, pričom tieto zmluvy s ním uzatvárala jeho manželka, ktorá bola obchodnou zástupkyňou žalobcu. S manželkou riadne žije v spoločnej domácnosti, sú naďalej manželia. Nevedel uviesť, prečo mu manželka dala tieto zmluvy podpísať. Nepamätá si, či tieto zmluvy čítal. Nepamätá si na to, že by od spoločnosti EduHouse dostal nejaké protiplnenie titulom uzavretej kúpnej zmluvy, ani že by sa zúčastnil na nejakých kurzoch zameraných na ochranu spotrebiteľa, resp. že by mu boli dodané nejaké vernostné karty. Nikdy nemal záujem o takéto služby, pretože má 73 rokov a bolo by mu to na nič. Ďalej žalovaný uviedol, že je starobný dôchodca, poberá dôchodok vo výške 670,- Eur a musí splácať aj iné pôžičky.“

50. Žalovaná v podaní doručenom súdu dňa 21.02.2020 tiež poukázala, že jej nebolo poskytnuté žiadne plnenie tak, ako je uvedené v Zmluve č. 2, spoločnosťou EduHouse, a.s., IČO: 44 146 990. Preto žalovaná tvrdí, že ide o nekalú obchodnú praktiku a obchádzanie zákona zo strany žalobcu, kedy žalobca v snahe vytvoriť dojem, že Zmluvy č. 1 a č. 2 by mali byť v súlade so zákonom, sa Zmluvou č. 1 domáha odplaty (úroku) za poskytnutie finančných prostriedkov (i keď v rozpore so zákonom), pričom časť odplaty, ktorá s určitosťou predstavuje úžernický úrok, zakrýva Zmluvou č. 2, ktorá odkazuje na „fiktívny“ zmluvný vzťah so spoločnosťou EduHouse a.s., IČO: 44 146 990. Súčasne žalovaná tvrdí, že za vyššie uvedeným je možné hľadať i majetkové prepojenie medzi žalobcom a spoločnosťou EduHouse a.s., IČO: 44 146 990.

51. Žalovaná má za to, že Zmluva č. 1 a č. 2 sú neplatnými právnymi úkonmi, a to pre rozpor s dobrými mravmi, ako i pre obchádzanie zákona.

52. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/62/2009 zo dňa 28.9.2010: „Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka je neplatnosť právneho úkonu založená jeho nedovolenosťou, ktorá môže spočívať buď v tom, že právny úkon je v rozpore so zákonom (nielen s Občianskym zákonníkom) alebo s dobrými mravmi. O právny úkon odporujúci zákonu (contra legem) ide vo všeobecnosti vtedy, keď úkon zákon výslovne zakazuje, teda keď právny úkon je v rozpore so zákonným zákazom. O prípad právneho úkonu zákon obchádzajúceho ide vtedy, ak právny úkon smeruje k dôsledkom, ktoré síce výslovne zakázané nie sú, ale ich neprípustnosť je možné vyvodiť zo zmyslu a účelu zákonnej úpravy. Na rozdiel od toho v rozpore s dobrými mravmi je právny úkon, ktorý nezodpovedá mravným zásadám, prípadne kultúrnym a spoločenským normám, ktoré sú všeobecne prijímané v určitej spoločnosti a vytvárajú tak všeobecnú mienku o tom, čo je touto spoločnosťou akceptovateľné a považované za poctivé konanie. V rozpore s dobrými mravmi je právny úkon vtedy, keď odporuje takým pravidlám správania sa, ktoré nemajú povahu právnych noriem.“

53. Žalobca pritom v žalobnom návrhu nezohľadnil ani všetky platby realizované žalovanou. Žalovaná prílohe predkladá Potvrdenie o prevzatí hotovosti vo výške 100 eur a 204 eur.

54. Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti žalovaná navrhuje, aby súd po vykonaní dokazovania žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

55. Žalovaná pripojila k svojmu podaniu doručenému súdu dňa 21.2.2020 dve potvrdenia o prevzatí hotovosti - zo dňa 12.10.2016 v čiastke 100 eur a zo dňa 18.2. (bez uvedenia roku) v čiastke 204 eur.

56. Žalobca v reakcii na podanie žalovanej doručené súdu dňa 21.2.2020 uviedol vo svojom podaní doručenom súdu dňa 8.4.2020 (č.l. 146), že odplata za poskytnutie oboch spotrebiteľských úverov bola v súlade s ust. § 1a Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. platného ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nižšia, ako najvyššia prípustná výška odplaty, preto dojednanie o výške odplaty nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Ďalej žalobca poprel, podľa jeho názoru ničím nepodložené tvrdenia žalovanej o majetkovom prepojení žalobcu so spoločnosťou EduHouse a.s..

57. Žalobca vzhľadom na žalovanou predložené potvrdenia o úhrade sumy 304 eur (100 eur + 204 eur) vzal žalobu predmetným podaním čiastočne späť v časti o zaplatenie sumy 304 eur s príslušenstvom. Poznamenal, že uvedené platby dohľadal až na základe predložených potvrdení, pričom ich nezaúčtovanie bolo spôsobené zlyhaním kompetentného pracovníka. Následne sa preto domáha voči žalovanej zaplatenia istiny 1.007,85 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.007,85 eur od 23.12.2016 do zaplatenia a zaplatenia istiny 219,23 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 219,23 eur od 23.1.2017 do zaplatenia.

58. Žalovaná sa vyjadrila v konaní ďalším podaním doručeným súdu dňa 17.4.2020 (č.l. 150), v ktorom zotrvala na tvrdeniach o neplatnosti právnych úkonov Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 zo dňa 16.8.2016 („Zmluva č. 1“) a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V3201630480 zo dňa 16.8.2016 („Zmluva č. 2“) pre rozpor s dobrými mravmi:

59. Nad rámec už uvedených skutočností považuje žalovaná Zmluvu č. 1 a Zmluvu č. 2 za bezúročnú a bez poplatkov podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z., nakoľko neobsahujú náležitosti podľa § 9 odsek 2 písm. z) cit. zákona, a to správny údaj o priemernej RPMN:

60. Zo Zmluvy č. 1 ako i Zmluvy č. 2 vyplýva, že „Priemerná RPMN v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona je ku dňu podpisu 31,71 %“.

61. Ako vyplýva z dokumentu „Súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 2. štvrtrok 2016“ priemerná RPMN:

- pri ostatných spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou od 3 do 6 mesiacov (vrátane) bola 12,03 %,

- pri ostatných spotrebiteľských úveroch so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov (vrátane) bola 18,99 %.

62. V zmluve č. 1 a zmluve č. 2 je uvedený nesprávne i údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov.

63. Pokiaľ žalobca uvádza, že obidva úvery žalovanej poskytol v zmysle dohodnutých zmluvných podmienok, čo preukazuje výpisom z účtu, žalovaná tvrdí, že žiadne z uvedených dokumentov jej spolu s podaním žalobcu doručené neboli, a preto z objektívnych dôvodov nie je možné k nim zaujať relevantné stanovisko. Tieto dokumenty sa nenachádzajú ani v elektronickom súdnom spise.

64. Súd vo veci vykonal dňa 11.09.2020 pojednávanie v neprítomnosti žalobcu a jeho právneho zástupcu, ktorí sa z neúčasti na pojednávaní ospravedlnili podaním zo dňa 09.09.2020 s poukazom na zásadu hospodárnosti konania, ako i z dôvodu prevencie a eliminovania zvýšeného rizika nákazy vírusom COVID-19. Súhlasili s vykonaním pojednávania v ich neprítomnosti, v celom rozsahu zotrvali na podanej žalobe.

65. Pojednávanie bolo vykonané i v neprítomnosti žalovanej, ktorá bola na pojednávaní riadne zastúpená svojím právnym zástupcom.

66. Právny zástupca žalovanej zotrval na dovtedy produkovanej obrane žalovanej. Poukázal, že žalobca pri uzatváraní zmluvy nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď nenahliadol do databázy - registra spotrebiteľských úverov, kde sa zverejňujú všetky údaje a vychádzal len z tvrdení žalovanej, nevyvinul teda žiadne úsilie za účelom zabezpečenia si skutočného obrazu o bonite žalovanej. Uvedol, že žalovaná celkom uhradila žalobcovi sumu 404 eur.

67. **Zákonné ustanovenia:**

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzať tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 1 ods. 2 prvej a druhej vety zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov, účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len ako „zákon“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona možno poskytnúť len bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa; tým nie je dotknuté bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu.

Podľa § 2 písm. a), b), g) a i) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,
- b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.
- g) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok,
- i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o:

f) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej úrokovej sadzbe, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj o časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienkach a spôsobe vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 1 zákona veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 2 zákona spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

Podľa § 7 ods. 4 zákona veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky sú povinní s vynaložením odbornej starostlivosti na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver získavať a účelne využívať údaje o spotrebiteľských úveroch tak, aby boli splnené podmienky podľa odsekov 15 a 16.

Podľa § 7 ods. 15 zákona veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 16 zákona vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 9 ods. 1 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- d) meno, priezvisko, dátum narodenia, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
- g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- j) odplatu podľa osobitných predpisov,
- k) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- l) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,

- m) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- o) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- p) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- q) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- r) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- s) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- t) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- u) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- v) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- x) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- y) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23,
- z) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,
- aa) názov zmluvy, ktorý obsahuje slová spotrebiteľský úver v príslušnom gramatickom tvare.

Podľa § 11 ods. 1 zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa¹⁾ a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

Podľa § 11 ods. 2 zákona ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladnutia

na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 15 ods. 1 zákona zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok.

Podľa § 15 ods. 2 zákona pri zmluvách, ktoré podľa odseku 1 tvoria obchodný celok,

a) predávajúci tovaru alebo poskytovateľ služby je zároveň veriteľom alebo

b) veriteľom je tretia osoba a

1. veriteľ využíva služby predávajúceho tovaru alebo poskytovateľa služieb pri uzatváraní alebo príprave zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo

2. konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 15 ods. 4 zákona ak tovar alebo služby, na ktoré sa vzťahuje zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere, neboli dodané či poskytnuté alebo boli dodané či poskytnuté len čiastočne, alebo nie sú v súlade so zmluvou o ich dodaní či poskytnutí a spotrebiteľ uplatnil zákonné prostriedky na dosiahnutie nápravy, ale nebol zo strany predávajúceho alebo poskytovateľa služieb uspokojený, spotrebiteľ má právo uplatniť svoje nároky na peňažné plnenie u veriteľa.

Podľa § 20 ods. 1 zákona veriteľ je oprávnený poskytovať spotrebiteľské úvery len na základe povolenia udeleného Národnou bankou Slovenska, a to v závislosti od udeleného povolenia v tomto rozsahu:

a) bez obmedzenia rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20a alebo

b) v obmedzenom rozsahu poskytovania spotrebiteľských úverov podľa § 20b.

Podľa § 21 ods. 1 zákona veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch.

Podľa § 21 ods. 2 zákona ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

Podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa ust. § 1 ods. 2 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odplata podľa odseku 1 sa vyjadruje v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov za rok a vypočíta sa ako súčet plnení podľa odseku 3 za rok.

Podľa ust. § 1 ods. 3 písm. a) nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odplatu podľa odseku 1 tvoria plnenia vyjadrené v percentách zo sumy zmluvne dohodnutých peňažných prostriedkov tak, že

1. opakujúce sa plnenie v percentách za iné obdobie ako jeden rok sa prepočíta na obdobie jedného roka,
2. jednorazové plnenie v percentách sa považuje za plnenie za rok,
3. opakujúce sa plnenie v percentách za rok sa považuje za plnenie za rok.

Podľa ust. § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcim uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

Podľa ust. § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

Podľa ust. § 1a ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

Podľa ust. § 3 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb., Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa ust. § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 451 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas, aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa § 7 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z.z. obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

- a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,
- b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

68. Súd na základe takto zisteného skutkového a právneho stavu:

- konanie zastavil v časti uplatneného nároku na zaplatenie sumy 304,- € spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 304,- € od 23.12.2016 až do zaplatenia,

- vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

69. Súd v konaní postupoval v zmysle ust. § 191 CSP, podľa ktorého súd dôkazy hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie bolo vydané v súlade s ust. § 215 CSP na základe zisteného skutkového stavu procesným postupom stanoveným CSP.

70. K prvému odseku výroku rozsudku súd uvádza:

71. Podľa ust. § 145 ods. 1 Civilného sporového poriadku ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví.

Podľa ust. § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

72. Vzhľadom na čiastočné späťvzatie žaloby v podaní žalobcu doručenom súdu dňa 21.02.2020 súd rozhodol najskôr o tomto procesnom návrhu a pri aplikácii citovaných zákonných ustanovení rozhodol tak, ako je uvedené v prvom odseku výroku rozsudku.

73. K druhému odseku výroku rozsudku súd uvádza:

74. Na základe predložených listinných dôkazov dospel súd k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi žalobcom a žalovanou na základe dvoch zmlúv, a to Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 uzatvorenej dňa 16.8.2016 a Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 uzatvorenej dňa 16.8.2016, označenej tiež ako „KEŠOVKA“, je vzťahom občianskoprávnym, na ktorý je potrebné aplikovať predpisy občianskeho práva, keďže ide o spotrebiteľské zmluvy uzatvorené medzi veriteľom ako osobou, ktorá pri uzatváraní zmluvy konala v rámci predmetu svojej „obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti“ a spotrebiteľom - fyzickou osobou, ktorá pri uzatváraní spotrebiteľských zmlúv nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Je teda nepochybné, že uzavreté zmluvy sú zmluvami spotrebiteľskými a vzhľadom na výšku úveru, jeho účel a splatnosť sú zmluvami o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z. z.

75. Žalovaná bola v konaní zastúpená advokátom, ktorý v rámci obrannej argumentácie poukázal na absenciu povinnej náležitosti v obidvoch zmluvách v zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z., a to správne uvedenej priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnej k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenej podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok.

76. V zmysle § 9 ods. 2 písm. z) zákona č. 129/2010 Z.z. zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

77. Podľa ust. 21 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z.: Veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len "ministerstvo") a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch.

78. Podľa ust. 21 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z.: Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

79. V zmysle cit. ust. § 21 ods. 2 zákona zverejňuje Ministerstvo financií Slovenskej republiky informácie z údajov o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch na svojom webovom sídle, pričom údaje sú zverejňované v lehote a spôsobom ustanoveným vo všeobecne záväznom právnom predpise, ktorým je Vyhláška ministerstva č. 289/2010 Z. z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery.

80. Podľa § 2 cit. vyhlášky účinnej v čase uzatvorenia obidvoch zmlúv (t.j. k 16.08.2016): V posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka, ak v § 3b nie je ustanovené inak, sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o

a) údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia, a to

1. objemy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet kumulatívne za všetkých veriteľov,

2. priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet,

b) údajoch podľa vzoru ustanoveného v prílohe č. 2, a to

1. objemy kreditných kariet a ostatných novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za banky a pobočky zahraničných bánk,

2. priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov kreditných kariet a ostatných novoposkytnutých spotrebiteľských úverov za banky a pobočky zahraničných bánk.

81. Rozhodným obdobím pre údaj o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver dojednaný zmluvami č. 320162106 a č. V 3201630480 - „KEŠOVKA“ uzatvorenými dňa 16.08.2016, bolo obdobie 2. štvrťroka 2016, pričom súd mal preukázané zo zverejnených Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2016, že priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver bola:

- pri ostatných spotrebiteľských úveroch do 1.500 € so zmluvnou splatnosťou od 6 do 12 mesiacov (vrátane) hodnota 31,71 % (týka sa zmluvy č. 320162106),

- pri ostatných spotrebiteľských úveroch do 1.500 € so zmluvnou splatnosťou od 3 do 6 mesiacov (vrátane) hodnota 30,12 % (týka sa zmluvy č. V 3201630480 - „KEŠOVKA“).

82. Súd konštatuje, že v zmluve č. 320162106 bola priemerná hodnota RPMN uvedená vo výške 31,71 %, t. j. v súlade s údajmi zverejnenými podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrťrok a námietka žalovanej bola preto nedôvodná.

83. Čo sa týka zmluvy č. V 3201630480, v tejto zmluve je uvedený údaj o priemernej RPMN tiež vo výške 31,71 %, ktorý údaj je v rozpore so zverejnenou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver, t.j. 30,12 %, v čase uzatvárania zmluvy.

84. Pokiaľ zákonodarca urobil priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na spotrebiteľský úver povinnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, bolo jeho úmyslom a cieľom, aby sa predmetný údaj v zmluve tohto zmluvného typu uvádzal, a to v jeho správnej výške, ktorá by spotrebiteľovi dávala pravdivý, reálny obraz o nákladoch na spotrebiteľské úvery poskytované v dotknutom období, aby spotrebiteľ na základe takéhoto údajja mohol usúdiť a porovnať úverový produkt s produktmi iných bánk, resp. nebankových spoločností a prijať rozhodnutie o výhodnosti či nevýhodnosti ponúkaného úveru.

85. Podmienkou pre platnosť zmluvy v časti údajja o priemernej hodnote RPMN je uvedenie správneho údajja o priemernej hodnote RPMN, ktorá podmienka v prípade zmluvy č. V 3201630480 - „KEŠOVKA“ splnená nebola, čo zakladá dôvod pre bezúročnosť a bezpoplatkovosť tejto zmluvy podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z..

86. Súd mal okrem toho po preskúmaní zmlúv preukázané, že je daný dôvod pre vyhodnotenie oboch zmlúv ako bezúročných a bezpoplatkových, a to z dôvodu absencie v zmluvách povinnej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. i) cit. zákona, a to určitým spôsobom dojednanej úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru:

87. Úroková sadzba spotrebiteľského úveru bola na jednom mieste Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 uzatvorenej dňa 16.8.2016 uvedená v článku I. ako celkový úrok vo výške 36,80 % z istiny za rok a na druhom mieste zmluvy - v článku II. bola uvedená ako úrok vo výške 26,90 % z každej jednotlivej splátky.

88. V Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 uzatvorenej dňa 16.8.2016 označenej ako „KEŠOVKA“ bola úroková sadzba spotrebiteľského úveru uvedená na jednom mieste - v článku II. ako celkový úrok vo výške 11,95 % z istiny za rok a na druhom mieste zmluvy - v článku III. ako úrok vo výške 10,67 % z každej jednotlivej splátky.

89. Úroková sadzba tak bola v zmluvách dohodnutá dvojakým spôsobom, pričom zo zmluvných dojednaní nijako nevyplýva, za splnenia akých podmienok by sa mala použiť tá - ktorá úroková sadzba. Z uvedeného je zrejmé, že úroková sadzba bola dohodnutá neurčitým spôsobom, teda neplatne podľa § 37 ods. 1 OZ, podľa ktorého právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

90. Údaj o priemernej RPMN nebol v danom prípade v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 vyjadrený správne a úroková sadzba bola v oboch zmluvách č. 320162106 a č. V 3201630480 dohodnutá neurčitým spôsobom, teda neplatne podľa § 37 ods. 1 OZ, preto je právny úkon Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 uzatvorenej dňa 16.8.2016 postihnutý absolútnou neplatnosťou v časti obsahujúcej údaj o úrokovej sadzbe a právny úkon Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 uzatvorenej dňa 16.8.2016 je postihnutý absolútnou neplatnosťou v časti obsahujúcej údaj o priemernej RPMN a údaj o úrokovej sadzbe podľa:

- § 39 OZ (podľa ktorého neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom)

- a § 41 OZ (podľa ktorého ak sa dôvod neplatnosti vzťahuje len na časť právneho úkonu, je neplatnou len táto časť, pokiaľ z povahy právneho úkonu alebo z jeho obsahu alebo z okolností, za ktorých k nemu došlo, nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu), v spojitosti s § 9 ods. 2 písm. i) a z) zákona č. 129/2010 Z.z..

91. Keďže je Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 v časti údajov o úrokovej sadzbe právnym úkonom absolútne neplatným a Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 je právnym úkonom absolútne neplatným v časti údajov o úrokovej sadzbe a o priemernej RPMN, na zmluvy sa preto nahliada tak, že tieto obligatórne údaje v zmluvách absentujú a podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b) zákona č. 129/2010 Z. z. sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa), pričom absencia čo i len jednej z týchto náležitostí spôsobuje uvedený následok, je preto potrebné vzhľadom na absenciu náležitostí podľa ust. § 9 ods. 2 písm. i) a písm. z) cit. zákona považovať úvery dojednané Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 ako i Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 uzatvorenými dňa 16.8.2016 za bezúročné a bez poplatkov.

92. Súd mal ďalej preukázané, že aj dojednaním hodnoty RPMN v oboch zmluvách bol porušený zákon:

Podľa ust. § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ust. § 1 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

Podľa § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z.z. , na účely tohto zákona sa rozumie celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poisťné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

Podľa § 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

Podľa ust. § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Podľa ust. § 1 ods. 4 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

93. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 uzatvorenou dňa 16.8.2016 bola dohodnutá RPMN vo výške 84,95 %, čím prekročila najvyššiu prípustnú výšku odplaty, keďže priemerná RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov bola zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, vo výške 18,99 % a dvojnásobok tak predstavuje 37,98 %, a nie 84,95 %.

94. Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 - KEŠOVKA uzatvorenou dňa 16.8.2016 bola dohodnutá RPMN 48,89 %, čím tiež prekročila najvyššiu prípustnú výšku odplaty, keďže priemerná RPMN bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov bola zverejnená podľa osobitného predpisu, naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy, vo výške 12,03 %, dvojnásobok tak predstavuje 24,06 %, a nie 48,89 %.

95. Úver sa preto považuje za bezúročný a bez poplatkov aj podľa § 11 ods. 1 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., podľa ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov, keďže v zmluvách je dojednaná RPMN prekračujúca najvyššiu prípustnú výšku odplaty. Výška odplaty je, ako to vyplýva z vyššie uvedených zákonných ustanovení, stanovená podľa § 1a ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v maximálnej výške predstavujúcej dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne.

96. Pokiaľ žalovaná uvádzala aj ďalšie dôvody pre vyhodnotenie úverov ako bezúročných a bezpoplatkových, súd uvádza, že s poukazom na zásadu procesnej ekonómie (vzhľadom na aktuálne ustálenú súdnu prax po novelizácii zákona č. 129/2010 Z.z. s účinnosťou od 01.05.2018) nevyhodnocuje tvrdenia žalovanej o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úverov z dôvodu absencie povinných náležitostí zmluvy v zmysle § 9 ods. 2 písm. f) a l) zákona č. 129/2010 Z.z. (účinného v čase uzatvorenia zmlúv), teda doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termínu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a členenia splátky na istinu, úroky a iné poplatky.

97. Pre úplnosť súd ale poukazuje, že doba trvania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 bola v zmluve uvedená, keď bola stanovená do 16.08.2017 (ako deň konečnej splatnosti úveru) a doba trvania Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 uzatvorenej dňa 16.8.2016, označenej tiež ako „KEŠOVKA“ bola v zmluve uvedená opisným spôsobom tak, že „prvá splátka je splatná v 30. deň po poskytnutí úveru, každá ďalšia splátka až do úplného zaplatenia je splatná v 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky“.

98. Čo sa týka tvrdenia žalovanej o nesprávnom údaji o RPMN v obidvoch zmluvách, súd konštatuje, že žalovaná, ktorá bola v konaní zastúpená advokátom, nepoprela účinne tvrdenie žalobcu o výške RPMN dojednanej v zmluvách, keď neuviedla vlastné tvrdenie o výške RPMN a ani výpočet, na základe ktorého dospela k záveru o nesprávnej výške RPMN.

99. Pre úplnosť súd ale uvádza, že svojím výpočtom zistil, že správnym údajom o hodnote RPMN v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 je údaj 83,91 %, nie teda 84,95 %, ako je uvedený v zmluve. S poukazom na zásadu procesnej ekonómie, keďže po prejudiciálnom posúdení oboch úverových zmlúv súd dospel k záveru o ich absolútnej neplatnosti (v zmysle ďalej uvedeného odôvodnenia), sa súd bližšie touto obrannou argumentáciou žalovanej nezaoberal.

100. Súd ďalej dospel k záveru, že žalobca porušil svoju povinnosť odbornej starostlivosti, ktorú mu ukladá ustanovenie § 7 zákona č. 129/2010 Z. z.:

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 7 ods. 15 zákona veriteľ je povinný postupovať pri poskytovaní spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere obozretne a ponúkať a poskytovať spotrebiteľské úvery

- a) spôsobom, ktorý nepoškodzuje spotrebiteľov, a
- b) s odbornou starostlivosťou; vynaloženie odbornej starostlivosti je veriteľ povinný hodnoverne preukázať.

Podľa § 7 ods. 16 zákona vynaložením odbornej starostlivosti sa rozumie najmä to, že veriteľ

- a) poskytne spotrebiteľovi informácie pred uzatvorením zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 a 5,
- b) posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver s ohľadom na získané informácie o spotrebiteľovi; ak je veriteľom veriteľ podľa § 20 ods. 1 písm. a), banka, zahraničná banka a pobočka zahraničnej banky, posúdi schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver najmä s ohľadom na údaje získané z jedného alebo viacerých registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia, ktorých počet sa rovná aspoň dvojtretinovej väčšine veriteľov, ktorými sú veritelia podľa § 20 ods. 1 písm. a), ktorí sú zverejnení v zozname veriteľov podľa § 8a, banky, zahraničné banky a pobočky zahraničných bánk, v čase posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

Podľa § 4 ods. 1 písm. f) zákona veriteľ alebo finančný agent je povinný v dostatočnom časovom predstihu pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred prijatím ponuky o spotrebiteľskom úvere poskytnúť spotrebiteľovi v súlade so zmluvnými podmienkami ponúkanými veriteľom alebo požiadavkami spotrebiteľa informácie o:

f) úrokovej sadzbe spotrebiteľského úveru, podmienkach, ktoré upravujú jej uplatňovanie, indexe alebo referenčnej úrokovej sadzbe, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj o časových obdobiach, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienkach a spôsobe vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru.

101. Žalovaná v rámci procesnej obrany tvrdila, že žalobca nepreukázal, že postupoval s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní jej schopnosti splácať spotrebiteľský úver, keďže žalobca na túto obranu žalovanej reagoval len predložením listinných dôkazov preukazujúcich príjmy a výdavky žalovanej a preukazujúcich existenciu pracovného pomeru žalovanej (ako sú tieto špecifikované v odseku 19. tohto rozsudku), ale nepreukázal, že by pred uzatvorením zmluvy nahliadol do príslušných registrov, do ktorých poskytujú údaje veritelia.

102. Cieľom § 7 ods. 1 cit. zákona je dosiahnuť, aby dodávateľ vzal na zreteľ ako existujúcu situáciu klienta, najmä jeho príjmy a výdavky, tak i skutočnosti, ktoré možno na základe informácií dostupných

pred uzavretím zmluvy s vysokou mierou pravdepodobnosti očakávať. Dôraz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde však pritom o získanie 100 % istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ napr. dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Z uvedeného je zrejmé, že cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predlžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácia pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo nie, si má veriteľ zabezpečiť sám, a to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak i veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a zároveň ním preukázaných, tak aj z informácií, ktoré získava z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takto získané informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezbavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžiadať si od spotrebiteľa potrebné informácie, aktívne si zabezpečovať ďalšie primerané a objektívne zistiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti na frekvencii splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom/domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný, domáci rozpočet, a to ako stranu príjmov, tak stranu výdavkov, a to vždy vo vzťahu ku konkrétnemu žiadateľovi o úver (t.j. konkrétne príjmy zo zamestnaneckej alebo inej činnosti, konkrétne náklady na bývanie, dopravu, domácnosť, nezaopatrené deti, výšku splátok skôr čerpaných úverov, platobnú disciplínu pri splácaní skôr poskytnutých úverov a iné).

103. Žalobca na žalovanou produkovanú obranu, že žalobca nenahliadol do príslušných registrov, do ktorých poskytujú údaje veriteľa, súdu nepredložil také dôkazy, ktoré by argumentáciu žalovanej vyvrátili.
104. Súd mal tak preukázané, že žalobca v rozpore s § 7 zákona č. 129/2010 Z.z. v rámci predzmluvných jednaní vychádzal pri príprave zmlúv len zo spotrebiteľkou tvrdených a preukazovaných skutočností ohľadom jej príjmov a výdavkov bez toho, aby posudzoval schopnosť žalovanej splácať spotrebiteľský úver, zohľadniac údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopností spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver.

105. Súd má tak zato, že žalobca ako veriteľ neposúdil pred poskytnutím úveru v súlade so zákonom vyžadovanou odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 16 písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. bonitu žalovanej z dôvodu neprihliadnutia na objektívne údaje z príslušnej databázy bankových, resp. nebankových úverov. Pri uzatvorení zmluvy tak konal bez dostatočných a overených údajov o sociálnoekonomicknej situácii žalovanej ako spotrebiteľky, ktoré pochybenie žalobcu je potrebné považovať za hrubé porušenie povinnosti zisťovania spôsobilosti splácať poskytnutý úver s odbornou starostlivosťou, aj z ktorého dôvodu je potrebné podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. považovať poskytnutý úver bez úrokov a bez poplatkov.

106. Okrem toho súd dospel k záveru, že tým, že žalobca poskytol žalovanej informácie o úrokovej sadzbe neurčitým spôsobom (neposkytol teda túto informáciu riadne, v súlade s § 4 ods. 1 písm. f) cit. zákona) a spôsobil tak, že sú obidve zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 a č. V 3201630480 v časti obsahujúcej údaj o úrokovej sadzbe postihnuté absolútnou neplatnosťou podľa § 39 OZ a § 41 OZ v spojitosti s § 9 ods. 2 písm. i) zákona č. 129/2010 Z.z., postupoval žalobca v rozpore s ust. § 7 ods. 1 v spojitosti s ustanovením § 7 ods. 15 písm. b) a s ustanovením § 7 ods. 16 písm. a) cit. zákona, aj z ktorého dôvodu je potrebné podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. považovať poskytnuté úvery bez úrokov a bez poplatkov.

107. Vzhľadom na konštatovanú bezúročnosť a bezpoplatkovosť úverov nie je možné žalobcovi priznať (po čiastočnom späťvzati žaloby učinenom podaním právneho zástupcu žalobcu doručeným súdu dňa 21.02.2020) uplatnenú istinu 1.007,85 € titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 a istinu 219,23 € titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 v celom rozsahu, ale žalobca by

mal nárok len na čistú nesplatenú istinu bez úrokov a poplatkov, po odčítaní od istiny úverov žalovanou zrealizovaných úhrad titulom týchto zmlúv.

108. Súd tiež poukazuje, že žalobca sa hore opísaným spôsobom pri uzatváraní zmlúv dopustil nekalej obchodnej praxe, ktorá je ustanovením § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa zakázaná, pričom v zmysle ustanovenia § 7 ods. 2 písm. a) a b) zákona č. 250/2007 Z.z. je praktika nekalou, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti alebo ak, okrem iného, podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná.

109. Za nekalú obchodnú prax sa považuje obchodná praktika, ktorá je v rozpore s odbornou starostlivosťou a môže podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k službe. Pre priemerného spotrebiteľa je oblasť finančných a úverových vzťahov zložitou problematikou, preto je potrebné, aby poskytovateľ úveru pri dojednávaní úveru postupoval s odbornou starostlivosťou, ktorá nie je dodržaná ak by pri poskytovaní spotrebiteľského úveru dojednal so spotrebiteľom neurčité podmienky, podmienky v rozpore so zákonom, neprijateľnú podmienku a uprel by spotrebiteľovi právo na ochranu jeho ekonomických záujmov. Ak poskytovateľ úveru pred uzavretím zmluvy spotrebiteľa so všetkou starostlivosťou, ktorú možno od neho ako poskytovateľa služby (spotrebiteľských úverov) spravodlivo očakávať, riadne a pravdivo neinformoval o základných náležitostiach úverovej zmluvy, mohol týmto postupom narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa. Postup poskytovateľa úverov pri poskytovaní spotrebiteľského úveru v posudzovanom prípade možno preto považovať za postup v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti veriteľa, ktorý mohol podstatne narušiť ekonomické správanie spotrebiteľa vo vzťahu k poskytovanej službe - k poskytnutiu úveru, a takéto konanie zákonodarca považuje za nekalú obchodnú prax a súčasne ju zakazuje. (rozsudok NS SR z 29.5.2013, sp. zn. 6Sžo/39/2012).

110. Súd má za to, že predmetný judikát je aplikovateľný aj v danom prejednávacom prípade, keďže postup žalobcu pri poskytovaní úveru uvedením nesprávnych základných, zákonom vyžadovaných obligatórnych náležitostí úverovej zmluvy, resp. ich uvedením neurčitým spôsobom, mohol narušiť ekonomické správanie žalovanej pri uzatváraní úverovej zmluvy.

111. Zároveň žalovaná na svoju obranu tvrdila, že obidve zmluvy sú postihnuté absolútnou neplatnosťou pre rozpor s dobrými mravmi, a to z dôvodu dojednania úrokovej miery v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 vo výške 36,80 %, ktorú je potrebné podľa názoru žalovanej považovať za úžernícky úrok, keďže prevyšuje viac ako 6,5 - násobne výšku úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase a z dôvodu dojednania úrokovej miery v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. V3201630480 vo výške 23,90 %, ktorá viac ako 4 - násobne prevyšuje výšku úrokovej sadzby, za ktorú poskytovali banky úvery v rozhodnom čase.

112. Súd mal preukázané, že

- úroková sadzba spotrebiteľského úveru bola Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 dojednaná na jednom mieste zmluvy vo výške 36,80 % z istiny za rok a na druhom mieste zmluvy vo výške 26,90 % z každej jednotlivej splátky;

- úroková sadzba spotrebiteľského úveru bola Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 označenou ako „KEŠOVKA“ dojednaná na jednom mieste zmluvy ako celkový úrok vo výške 11,95 % z istiny za rok a na druhom mieste zmluvy ako úrok vo výške 10,67 % z každej jednotlivej splátky.

113. Vychádzajúc z ustálenej súdnej praxe súd dospel k záveru, že v prípade úveru poskytnutého Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 pri dojednanej úrokovej sadzbe 36,80 % (resp. 26,90 %) ročne a v prípade úveru poskytnutého Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 pri dojednanej úrokovej sadzbe 11,95 % ročne sa jedná o neprimerane vysoké úrokové sadzby (viac ako dvojnásobne vyššie, než je priemerná sadzba úverov poskytovaných bankami v rovnakom období), odporujúce tak dobrým mravom, pričom neprimerane vysokou a odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú.

114. Úroky sú predmetom zmluvnej voľnosti medzi účastníkmi zmluvy, čo však neznamená, že je možné dohodnúť úroky v akejkolvek výške. Dohoda o úrokoch sa nesmie priečiť dobrým mravom.

115. V súlade s dobrými mravmi je také konanie veriteľa, ktorý sa v zmluve o úvere dohodne s dlžníkom na primeranej výške odplaty (odmeny) za užívanie požičanej istiny a ktorý tak svoje voľné peňažné prostriedky zhodnotí obvyklým spôsobom.

116. Pri posúdení primeranosti dojednanej výšky úrokov, najmä v prípade spotrebiteľských zmlúv, treba prihliadať na celkové okolnosti úkonu, jeho pohnútky a účel, ktorý sledoval, ako aj porovnať dojednaný úrok s úrokovou mierou obvyklou z praxe peňažných ústavov.

117. Nie je možné neprihliadnuť ani na skutočnosť, že dlžník uzatvára zmluvu o peňažnej pôžičke a dohodu o úrokoch z tejto pôžičky často práve z dôvodu svojej inak neriešiteľnej finančnej situácie. Nezodpovedá preto všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby dlžník v takejto situácii poskytoval veriteľovi neprimerané, až úžernícke úroky.

118. Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované za odporujúce uznávaným pravidlám správania a mravným princípom spoločenského poriadku, a teda sú v rozpore s dobrými mravmi a ako také nemôžu požívať súdnu ochranu.

119. Neprimeranou, a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek. Pri nebankových subjektoch, ktoré sú taktiež súčasťou finančného trhu, sa vzhľadom na vyššiu mieru rizika vo všeobecnosti dajú akceptovať vyššie úroky, rozhodne nie však viac ako o 100 % oproti priemeru bánk.

120. V súlade s dobrými mravmi je teda len primeraný úrok, teda primeraná odmena za užívanie poskytnutej istiny, ktorým sú úverové peňažné prostriedky zhodnocované obvyklým spôsobom. Za zhodnotenie obvyklým spôsobom v prejednávanom prípade nemožno považovať požadovanie úroku z úveru vo výške 36,80 % (resp. 26,90 %) a 11,95 % ročne.

121. Podľa údajov Národnej banky Slovenska bola priemerná úroková miera obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci august 2016 na úrovni 5,72 % ročne. Dohodnutá výška úrokov uvedená v zmluvách podstatne, a to v prípade Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 viac ako 6-násobne a v prípade Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 viac ako 2-násobne prekračuje priemernú úrokovú mieru obchodných bánk pri spotrebiteľských úveroch poskytovaných domácnostiam v mesiaci auguste 2016. V zmluvách dohodnuté úrokové sadzby (ako podstatná zložka právneho úkonu) sú tak neprimerané, preto v rozpore s dobrými mravmi, a preto predmetné zmluvy o spotrebiteľskom úvere sa svojím obsahom priečia dobrým mravom.

122. Tam, kde sa dôvod neplatnosti týka jeho podstatnej zložky, sa dôvod neplatnosti vzťahuje na celý právny úkon a právny úkon je neplatný v celom rozsahu.

123. Za absolútne neplatný právny úkon sa považuje zmluva, ktorou bol dohodnutý úver poskytnutý za neprimerané protiplnenie (úroky, poplatky). Jedná sa o tzv. civilno-právnu úžeru, ktorý inštitút síce nie je explicitne upravený v slovenskom právnom poriadku, ale odporuje dobrým mravom, podľa § 39 OZ je tak právny úkon absolútne neplatný pre rozpor s dobrými mravmi. V zmysle ustálenej súdnej praxe je v rozpore s dobrými mravmi poskytnutie úveru za cenu prevyšujúcu 100 % priemernej ceny porovnateľných úverov poskytovaných bankami, pričom aj pri nedbanlivosti veriteľa, ktorú je možné považovať za zanedbanie základnej odbornej starostlivosti, je úverová zmluva neplatná v celom rozsahu.

124. Súd na základe takto vykonaného dokazovania, a to vo vzájomných jednotlivých súvislostiach vykonaných dôkazov, aj vzhľadom na množstvo vyššie uvedených zistených nedostatkov posudzovaných zmlúv, vyhodnotil prejudiciálne Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. 320162106 a Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. V3201630480 - KEŠOVKA ako absolútne neplatné právne úkony.

125. Čo sa týka zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480, uzatvorenej medzi stranami sporu dňa 16.8.2016, teda v ten istý deň, ako bola uzatvorená aj zmluva o spotrebiteľskom úvere č. 320162106, tak predmetom zmluvy č. V 3201630480 bolo poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru vo výške 235 eur, pričom ako predmet financovania bolo v zmluve uvedené „ČLENSTVO PLUS“ na základe kúpnej zmluvy č. 004101.

126. Viazaný spotrebiteľský úver je možné podľa § 15 ods. 1 zák. č. 129/2010 Z. z. poskytnúť výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok. V prípade zmluvy č. V 3201630480 sa jedná o zmluvu, ktorý zmluvný typ je potrebné subsumovať pod zák. ust. § 15 ods. 2 písm. b) bod 2. cit. zákona, teda o zmluvu, ktorej účastníkom na strane veriteľa je tretia osoba a konkrétny tovar alebo poskytnutie konkrétnej služby je výslovne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

127. Poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru v zmysle § 15 cit. zákona priamo predávajúcemu je výnimkou zo zásady poskytovania spotrebiteľských úverov, vyplatením dohodnutej sumy z úverových prostriedkov priamo spotrebiteľovi na jeho účet.

128. Súd mal preukázané z predloženého výpisu z podnikateľského účtu žalobcu (č.l. 184), že podľa tretej vety čl. II. zmluvy V 3201630480 došlo dňa 16.8.2016 k čerpaniu úveru prevodom na účet predávajúceho - spoločnosti EduHouse a.s., pričom podľa čl. II. tretej vety malo dôjsť k tomuto čerpaniu úveru až v lehote 5 dní od uzavretia zmluvy a po splnení podmienok dohodnutých v kúpnej zmluve.

129. Súd konštatuje, že z vykonaného dokazovania nebolo preukázané, či a kedy došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, a ani skutočnosť, aké boli podmienky dohodnuté v kúpnej zmluve.

130. Právny zástupca žalovanej na pojednávaní uviedol, že nemá vedomosť o tom, že by žalovaná takúto kúpnu zmluvu uzatvorila, pričom žalovaná namietala vo svojom prvom vyjadrení k žalobe, že zo zmluvy nie je zrejmé a ani žalovanej nie je zrejmé, čo má „ČLENSTVO PLUS“ zahŕňať a že spoločnosť použila klamlivú obchodnú praktiku tým, že spolu so zmluvou o úvere bola uzatvorená aj zmluva, ktorej predmetom financovania malo byť „ČLENSTVO PLUS“.

131. Súd dospel k záveru, že z predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere skutočne nie je zrejmé, aká služba alebo tovar boli predmetom financovania, keď zo slovného spojenia „ČLENSTVO PLUS“ nie je možné zistiť, aký bol vlastne predmet financovania, či sa jednalo o tovar alebo konkrétnu službu, ktorú mal kupujúci od predávajúceho ako protihodnotu obdržať.

132. Vyjadrenie predmetu kúpy spôsobom „ČLENSTVO PLUS“ je tak neurčité, nezrozumiteľné, nie je zrejmé, či predmetom financovania bola služba, keďže členstvo nie je tovarom, a ak áno, chýba jeho konkretizácia, resp. špecifikácia, aké výhody mali žalovanej z predmetného členstva vyplývať.

133. V konaní nebolo ani preukázané, že žalovanej bol dodaný, resp. poskytnutý predmet kúpnej zmluvy č. 004101 - „ČLENSTVO PLUS“, ktorý mal byť predmetom financovania úveru podľa zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480.

134. Súd ďalej konštatuje, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere č. V 3201630480 nebol ani kupujúci z kúpnej zmluvy č. 004101 žiadnym spôsobom označený, teda zo zmluvy vôbec nevyplýva, ktorá osoba je účastníkom kúpnej zmluvy na strane kupujúceho.

135. Žalobca si nesplnil svoju základnú procesnú povinnosť tvrdenia podľa § 150 ods. 1 CSP, teda úplne uvádzať podstatné a rozhodujúce skutkové tvrdenia týkajúce sa sporu (substancované tvrdenia), teda uviesť tvrdenia, ktoré je možné subsumovať pod konkrétnu hmotnoprávnu normu a ku ktorým je možné vykonať dokazovanie. Následkom porušenia tejto povinnosti je zamietnutie žaloby bez vykonania dokazovania. Dokazovaním v sporovom konaní sa má preukázať to, čo strany tvrdili a nie zisťovať to, čo strany tvrdiť opomenuli. Túto povinnosť tvrdenia nie je možné nahradiť ani odkazom na obsah priložených listinných dôkazov (§ 132 ods. 2 CSP), lebo by takýmto postupom súdu bola porušená rovnosť strán sporu a išlo by o neoprávnené zvýhodňovanie tej strany, ktorá si povinnosť tvrdenia nesplnila, kedy by súd nesplnenú povinnosť tvrdenia nahrádzal štúdiom predložených dôkazov a vyvodzovaním relevantných skutočností pre daný prípad. Strany majú možnosť produkovať prostriedky procesného útoku a procesnej obrany jednak v sudcovských zákonných lehotách, prípadne až do vyhlásenia uznesenia o skončení dokazovania. Žalobca si túto povinnosť nesplnil, pričom mal možnosť

v tomto smere argumentovať a predkladať listinné dôkazy, keďže súd mu všetky podania žalovanej a následne všetky podania právneho zástupcu žalovanej doručoval, mal preto možnosť sa k týmto vyjadriť.

136. Pokiaľ teda žalobca uzavrel so žalovanou viazaný spotrebiteľský úver, predmetom ktorého bolo financovanie niečoho iného, ako konkrétneho tovaru alebo služby, nepochybne došlo zo strany žalobcu k obchádzaniu zákona o spotrebiteľských úveroch, pričom súd nemal v konaní preukázané, a nebolo to zrejme ani spotrebiteľovi, čo konkrétne bolo predmetom financovania tohto úveru. Súd dospel k záveru, že vytvorením takejto ďalšej zmluvy, ako zmluvy odplatnej, žalobca sledoval neúmerné zvýšenie vlastného zisku z poskytnutia úveru, pričom v čase uzavretia zmluvy musel vedieť, že žiaden úver žalovanej skutočne neposkytuje, keďže úverová istina v sume 235 € bola prevedená na účet tvrdeného predávajúceho - EduHouse a.s. v ten istý deň, ako boli uzatvorené obidve zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

137. Súd dospel k záveru, že táto zmluva jednoznačne zvýhodňuje iba žalobcu, ktorému v zmysle zmluvy mala žalovaná plniť pravidelne v splátkach úver, ktorý jej reálne poskytnutý nikdy nebol, a to dokonca za niečo (keďže nebolo ani len určitým spôsobom vyjadrené, čo je predmetom financovania), čo si žalovaná sama z vlastnej vôle nikdy nevyžiadala a je viac než pravdepodobné, že pokiaľ malo ísť o službu v podobe členstva (členstva bez konkretizovaných podmienok „členstva“), že takúto službu žalovaná ani nemienila nikdy využiť.

138. Vzhľadom na tvrdenie žalovanej o jej nevedomosti o predmete kúpnej zmluvy - „ČLENSTVO PLUS“ je možné usudzovať aj na nedostatok vôle konajúcej osoby - spotrebiteľa vstúpiť do tohto iného zmluvného vzťahu - založeného zmluvou o úvere č. V 3201630480 so žalobcom. Súd k uvedenému záveru dospel aj s poukazom na ustálenú súdnu prax, že výkladové pravidlo uvedené v § 54 ods. 2 OZ, podľa ktorého v prípade pochybnosti o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší, je potrebné použiť iba v prípade odôvodnenej pochybnosti o obsahu spotrebiteľskej zmluvy, pričom je potrebné aplikovať aj ustanovenie § 54 ods. 1 OZ, druhej vety, podľa ktorého si spotrebiteľ nemôže žiadnym spôsobom zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

139. V konaní ale predovšetkým nebolo preukázané, že medzi spol. EduHouse a.s. a žalovanou skutočne došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy č. 004101. Napriek tomu, že žalovaná na svoju obranu uvádzala tvrdenia, z ktorých vyplynulo, že titulom kúpnej zmluvy č. 004101, ktorej predmet mal byť financovaný práve úverovými prostriedkami zmluvy o úvere č. V3201630480, jej nebolo poskytnuté žiadne plnenie, žalobca kúpnu zmluvu v konaní nepredložil, pričom touto v prípade, ak táto kúpna zmluva skutočne uzavretá bola, musel disponovať, keďže finančné prostriedky vo výške 235 eur predávajúcemu - spoločnosti EduHouse a.s. bezhotovostným prevodom na účet v deň uzatvorenia oboch úverových zmlúv poskytol.

140. S poukazom na ust. § 15 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z., podľa ktorého: Zmluva o viazanom spotrebiteľskom úvere je zmluva o spotrebiteľskom úvere, v ktorej sa dojednáva spotrebiteľský úver výhradne na financovanie zmluvy o kúpe konkrétneho tovaru alebo poskytnutí konkrétnej služby, pričom tieto dve zmluvy tvoria obchodný celok, pričom jedna zo zmlúv - kúpna zmluva - z tohto obchodného celku súdu predložená nebola, súd tak nemal uzatvorenie tejto zmluvy preukázané.

141. Keďže predmetom financovania úveru mala byť v zmysle Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V3201630480, nazvanej ako „KEŠOVKA“ úhrada kúpnej ceny za tovar, ktorý žalobkyni nikdy poskytnutý nebol, pričom žalobca súdu kúpnu zmluvu nepredložil napriek tomu, že obranná argumentácia žalovaného týkajúca sa kúpnej zmluvy mu bola z podaní žalovaného známa, súd nemal preukázanú existenciu zmluvného vzťahu založeného kúpnu zmluvou č. 004101 uzatvorenou medzi žalovanou ako kupujúcou a spoločnosťou EduHouse a.s. ako predávajúcim, čím nebol preukázaný ani dôvod uzatvorenia Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V3201630480. PLUS“.

142. Súd poukazuje, že obidve zmluvy o spotrebiteľskom úvere boli uzavreté v jeden deň, jedným viazaným finančným agentom konajúcim za žalobcu, a to za porušenia povinnosti odbornej starostlivosti žalobcom, stanovenej ustanovením § 7 ods. 16 písm. a) a b) zákona č. 129/2010 Z.z.. K uzavretiu oboch zmlúv (taktiež zmluvy - dohody o zrážkach zo mzdy) muselo dôjsť pri jednom rokovaní medzi stranami. Súdu sa tak na základe takto vykonaného dokazovania súčasne javí, že pri zakladaní zmluvného vzťahu bola zo strany úverového veriteľa praktizovaná nekalá a neakceptovateľná obchodná praktika, keď bez toho, aby bola spotrebiteľovi ponúknutá možnosť voľby, bol spotrebiteľ nútený podrobiť sa

podpisu oboch zmlúv (taktiež tretej zmluvy - dohody o zrážkach zo mzdy) bez toho, aby zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V3201630480, z kúpnej zmluvy c. 004101 uvedenej v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere, získal vôbec nejaký profit, resp. že by mu bola poskytnutá služba konkrétnej protihodnoty. Dôvodný je tak záver, že zo strany poskytovateľa úveru išlo o sofistikovaný spôsob získať prostredníctvom tretej spoločnosti od dlžníka - spotrebiteľa ďalšie peňažné plnenie, ktorým by sa neúmerne navýšil jeho dlh, čo nepochybne nesie znaky nekalej obchodnej praxe. Dopúšťanie sa týchto praktík žalobcom vyplýva zo zistení ustálených doterajšou súdnou praxou, čo odôvodňuje potrebu aplikácie ustanovenia § 39 OZ na zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. V3201630480.

143. Aj z uvedených dôvodov súd túto zmluvu vyhodnotil ako absolútne neplatný právny úkon, s poukazom na rozpor so zákonom a na obchádzanie zákona.

144. Keďže súd dospel k záveru, že medzi žalobcom a žalovanou nedošlo k platnému uzatvoreniu zmlúv, ich vzťah je potrebné vysporiadať v režime bezdôvodného obohatenia.

145. Čo sa týka Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. V3201630480, je zrejmé, že k poskytnutiu žiadnych finančných prostriedkov na základe tejto zmluvy žalovanej nedošlo a v konaní nebolo preukázané, že by žalovanej bolo poskytnuté akékoľvek plnenie na základe kúpnej zmluvy č. 004101, ktorej uzatvorenie nebolo preukázané, žalobca preto nemá nárok na plnenie z tejto zmluvy ani z titulu bezdôvodného obohatenia, ktoré by spočívalo v plnení z neplatného právneho úkonu.

146. Súd posúdil nárok žalobcu s poukazom na vznesenú námietku premlčania zo strany žalovanej. Súd sa stotožnil s tvrdením žalovanej, že skutočná vedomosť žalobcu ako povinného na vydanie bezdôvodného obohatenia a o tom, na koho úkor sa žalobca bezdôvodne obohatil, teda získal majetkový prospech, v akej výške a na základe akej právnej skutočnosti, predstavuje vedomosť o rozhodujúcich skutkových okolnostiach, ktorú vedomosť žalobca nadobudol už dňa 16.08.2016, teda pri uzatváraní oboch zmlúv, a to vzhľadom na nevyvrátiteľnú právnu domnienku znalosti žalobcu právnych predpisov, ako i znalosti priemerných ročných úrokových sadzieb spotrebiteľských úverov poskytovaných bankami alebo pobočkami zahraničných bánk. Z uvedených dôvodov musel mať žalobca vedomosť, že k platnému uzavretiu zmlúv pre rozpor s dobrými mravmi platne dôjsť nemohlo.

147. Súd tak dospel k záveru, že nie je možné žalobe vyhovieť ani v zostávajúcej časti, nakoľko je tento nárok premlčaný. Keďže zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú neplatné, je potom nutné počítať plynutie premlčacej lehoty odo dňa čerpania úverov, t.j. od 16.08.2016, nakoľko v tomto okamihu sa žalobca dozvedel, kto sa na jeho úkor bezdôvodne obohatil. Dvojročná subjektívna premlčacia lehota uplynula dňom 16.08.2018, pričom žaloba bola podaná na súde až dňa 15.11.2019. Vzhľadom na uplynutie premlčacej lehoty na vydanie bezdôvodného obohatenia súd žalobu aj vo zvyšnej časti zamietol.

148. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa nasledovných zákonných ustanovení:

Podľa ust. § 255 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (CSP) súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa ust. § 262 ods. 1 a 2 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

149. O náhrade trov konania bolo rozhodnuté, vzhľadom na plnú úspešnosť žalovanej v konaní z dôvodu zamietnutia žaloby, tak, že žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

150. Súd priznal žalovanej podľa ust. § 256 ods. 1 CSP náhradu trov konania aj v časti uplatnenej istiny 304 € s prísl., v ktorej časti uplatneného nároku bolo konanie zastavené, keďže zastavenie konania

procesne zavinil žalobca, ktorému žalovaná uhradila istinu v celkovej výške 304 € pred začatím konania (začatého na základe žaloby zo dňa 28.9.2018, doručenej súdu dňa 15.11.2018), čo mal súd preukázané z dvoch potvrdení o prevzatí hotovosti predložených v konaní žalovanou, a to

- zo dňa 12.10.2016 na sumu 100 eur,
- zo dňa 18.02. (bez uvedenia roku) na sumu 204 eur.

151. Potvrdenie zo dňa 18.02. bolo síce datované nedostatočne - bez údajov o kalendárnom roku jeho vyhotovenia, súd však mal preukázané, že aj suma 204 eur bola uhradená pred začatím konania, a to vo vzájomnej súvislosti dôkazu - druhého potvrdenia zo dňa 12.10.2016 (o úhrade sumy 100 €), v spojitosti s vyjadrením právneho zástupcu žalobcu v podaní doručenom súdu dňa 21.2.2020, že žalobca berie žalobu v časti späť z dôvodu, že dohľadal obidve platby až na základe žalovanou predložených potvrdení a nezaúčtovanie platieb bolo spôsobené zlyhaním kompetentného pracovníka, pričom žalobca v konaní netvrdil, že by niektorá z platieb bola uhradená až po začatí konania.

152. O výške trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní na Okresný súd Žilina.

Odvolanie možno podať písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Odvolanie podané v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Odvolanie podané v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 CSP, teda ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, ktoré vznikli štátu, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z.z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).